

Samostojni otroci

Vzgoja, ki krepi samostojnost, je dandanes še kako potrebna. Večina staršev niti ne ve, kdaj kaj zmore. Že dojenčki razvijajo sposobnost, da se lahko igrajo in zamotijo sami. Takšno samostojnost v igri je potrebno spodbujati, saj se na tak način otrok razvija v samostojno osebo. Otroci včasih nimajo časa, da bi se dolgočasili, imajo obveznosti, včasih pa jim tega, da bi se dolgočasili ali se ne ukvarjali s čim koristnim, starši ne dovolijo in jih takoj poskušajo zaposliti. S tem pa lahko naredijo ravno to, česar se bojijo: otrok postaja vedno manj samostojen.

Strokovnjaki zato opozarjajo, da mora vsak otrok imeti dnevno določen čas, ki ga nameni sam sebi in ki ga zapolni sam. Lahko se zaigra s kockami, riše, se igra s svojo senco ali pa pač samo leži na postelji in ne počne ničesar. Otroku je potrebno pustiti tudi, da se dolgočasi in da sam najde rešitev, kaj bo počel, s čim se bo igral, da mu ne bo dolgčas. Če se otrok sam zaigra v svoji sobi, naj ga starši ne motijo. Pomembno pa je tudi, da otroku ne priskočijo na pomoč takoj, ko se sreča s težavo. Le-to naj poskuša rešiti sam, saj se bo tako naučil potrpežljivosti. Če ima otrok na primer težave z grajenjem stolpa iz kock in se mu ta ves čas podira, naj ga starši spodbujajo, naj poskuša znova in znova, naj sam najde rešitev, kako bo zgradil stolp, da se ta ne bo več podiral in naj ne priskočijo takoj na pomoč in zgradijo stolp namesto njega. Naloga staršev je, da preživljajo svoj čas z otroki, a naj se zavedajo, da je prav tako zelo pomembno, da se otrok zna igrati in zamotiti sam ter da zna sam rešiti težavo, če do nje pride.

»Dobri starši dajo otrokom barve, čopiče in platno, vendar jim pustijo, da naslikajo svojo lastno sliko.«

Kje učenje spodleti?

Če starši na določenih področjih niso zahtevni, če nimajo časa in potrpljenja, če otroku kupujejo stvari, da mu olajšujejo stvari (npr. čevlje brez vezalk) ali če imajo vtis, da so otroci za nekaj premajhni in delajo namesto njih.

Kako popraviti zamujeno?

Pomembno je, da ne zamudimo pravega časa in izkoristimo otrokovo željo po samostojnosti. Otroke je potrebno bolj spodbujati in motivirati (z novo igro, dogovorom). Zelo pomembna pa je pohvala. Pohvala je pohvala in ne kritika. Starši se morajo naučiti objektivno pohvaliti svoje otroke. *"Če otroci nekaj postrani naredijo, moramo mi pač postrani pogledati"*. Neprimerno je primerjati otroke s sosedomimi ali brate/sestre med seboj. Pohvaliti je potrebno otrokov trud in vložek, v smislu *"Vidim, da si poskušal/pogledal/pospravil"*.

Povzeto po:

http://www.ringaraja.net/clanek/je-vas-otrok-samostojen_6200.html in
<http://druzina.ena.com/Otroci/Vzgoja/Vzgojimo-samostojne-otroke.html>